

Bohoslužby „Smutné Vánoce“

Tato liturgie je založená na bohoslužbách farářky Dianne Hendricks z USA (2001)

Preludium

Slovo uvítání

Milí přátelé, společně oslavíme bohoslužbu, která se jmenuje Blue Christmas - modré nebo smutné Vánoce. Bluseové, tedy smutné pocity provázejí i nás. Rádi bychom dali prostor těmto prožitkům, navzdory Vánocům. Pro mnoho lidí, kteří někoho ztratili, je to čas obzvláštního smutku. Pro jiné je to čas, kdy obzvláště pociťují samotu. Pro další z nás je to čas, kdy máme strach o své vážně nemocné blízké. Vánoce nejsou radostné a veselé svátky pro každého. Svou bolest můžeme reflektovat na základě Písma. Budeme se moci podělit o své smutné příběhy a modlit se za upokojení a naději.

Zapálení 4 svíček

Mohou být 4 svíčky na adventním věnci, každou z nich při zapálení doprovází hlas.

Nejprve zapalme světlo vzpomínek.

Zapalujeme tuto svíčku, abychom si připomněli ty, kteří byli milováni a přišli jsme o ně. Zastavujeme se, abychom se upamatovali na jejich jméno, jejich tvář,

jejich hlas ... Děkujeme za vzpomínku, která je k nám váže v tomto období, které očekává Krista.

Kéž je obklopí Boží věčná láska.

Druhou svíčku zapalujeme, abychom hojili bolest a ztrátu: ztrátu vztahů, ztrátu zaměstnání a ztrátu zdraví. Jak se v nás strádá bolest z minulosti, nabízíme ti ji, Bože, a prosíme, abys do našich otevřených srdcí a rukou vložil dar pokoje.

Obnov nás, Bože, a ved' nás do své budoucnosti.

Zapalujeme třetí svíčku, abychom si to připomněli teď o Vánocích. Zastavujeme se a vzpomínáme na minulé týdny, měsíce a roky, kdy jsme byli na dně. Připomínáme si význam vzpomínek, ale také zármutek, smutek, bolest a úvahy o své vlastní smrtelnosti.

Všichni: Pamatujme, že úsvit poráží temnotu.

Hlas 4: Čtvrtá svíčka svítí, aby nám připomněla naši víru a

dar naděje, který nám Bůh nabízí ve vánočním příběhu. Víme, že Bůh, který sdílel náš lidský život, nám slibuje místo a čas, kde už nebude bolest a utrpení.

Všichni: Vzpomeňme si na toho, kdo ukazuje cestu a který nás provází do našich zítřků.

Píseň: 669 Přijď Spasiteli

Modlitba

Svatý a laskavý Bože, tys nás stvořil, znáš nás a víš, jak těžké je pro nás je napojit se celým srdcem na slavení dobré zprávy Vánoc. Částí své bytosti

netoužíme poslouchat andělskou píseň a radostné poselství o velké radosti.

Je nám smutno, Bože, a pevně se držíme svých trápení a očekávání. Vyznáváme nejen naši bolest, ale i to, jak se pevně držíme své bolesti - a možná i odmítáme milost a lásku. Odpusť nám Bože. Prosíme, nepřestaň nás milovat a dej, ať nám konečně zazní silněji tvoje ujištění, že jsi náš souputník a neseš s námi naše břemena. Amen.

Biblické slovo **dle Žalmu 22**

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.

Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci.

Otcové naši doufali v tebe, doufali, tys jim dal vyváznout. Ty jsi mě vyvedl z života matky, chovals mě v bezpečí u jejích prsou. Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh.

Všichni: Bůh nepohrdl ponížným, v opovržení ho neměl. Když trpím příkoří, neukryje přede mnou svou tvář. Slyší, když k němu o pomoc volám. Bohu díky!

Nebud' mi vzdálen. blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám!

Bůh nepohrdl ponížným, v opovržení ho neměl. Když trpím příkoří, neukryje přede mnou svou tvář. Slyší, když k němu o pomoc volám. Bohu díky!

Biblické čtení: Pojdte k e mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce a naleznete odpočinutí svým duším. (**Matouš 11:28-29**)

Píseň 2 **277 Noc ke konci se kloní, 1-2**

Sdílení příběhů - důvodů, proč jsou pro nás Vánoce smutné.

Zapálení svíček a sdílení příběhů MV

Je třeba připravit čajové svíčky a dobře fungující zapalovač. Můžete zapálit a doprostřed stolu položit čajovou svíčku jako způsob, jak symbolicky dát místo těm, které si připomínáte, aby tak tento čas patřil jemu i vám společně. Umístěte tady na stůl tolik svíček, kolik si přejete, a vězte, že Bůh ví o každé starosti a každém člověku.

Zapalování svíček

Píseň 3

277 Noc ke konci se kloní, 3-5_

Meditace

Je to to nejúžasnější období roku! Jenže ne pro každého. Ne, když je tu prázdná židle u stolu. Ne, když je vaše

tělo zpuštěné nemocí. Ne, když je deprese příliš velká. Ne bez toho, aby se její nebo jeho hlas připojil k tvému při vánočních koledách. Ne, když se cítíte úplně sami, dokonce i v davu. Ne, když si nejste jisti, že máte na nájem nebo na hypotéku, a co teprve na dárky. Ne, když vás někdo utiskuje. Ne, když další vánoční večírek znamená to, že se zase vrátí domů opilý. Je to nejúžasnější období roku? Ne, pro někoho není. A zkoušet se usmívat a říkat „veselé Vánoce“ je obtížné, ba téměř nemožné. C.S. Lewis jednou napsal: „Nikdo mi nikdy neřekl, že zármutek připomíná strach. Nebojím se, ale ten pocit je jako mít strach. Stejně chvění v žaludku, stejný neklid... “ Je to nejúžasnější období roku. Jenže není. Ne poté, co zemřel. Ne poté, co vám lékař řekl tu zprávu. Ne poté, co vám řekli, že se bude propouštět, nebo co jste si uvědomili, že budete muset firmu zavřít. Ne po všech haváriích na silnicích. Ne, když je na světě tolik násilí a ničení. Po pravdě řečeno, nikdy to nebylo nejkrásnější období roku. Určitě ne ve dnech kolem těch prvních Vánoc tehdy dávno. Příběh narození Ježíše jde stěží vyprávět veselým hlasem. Je to příběh dospívající dívky, čekající dítě, které ale není jejího snoubence.

Je to příběh dítěte narozeného ve stáji s dobytčaty. Je to příběh rodiny uprchlíků, kteří museli ze své vlasti, do nemilovaného Egypta, aby jejich dítě nebylo zabito. Je to příběh člověka poslaného do světa v míru, který byl odsouzen k smrti. Je to příběh světla poslaného, aby zářilo ve tmě, které ale svět uhasil. Je to příběh o Božím nikdy nekončícím, darovaném milosrdenství, které bylo odmítnuto a odsouzeno. Ve velkém díle Mesiáš cituje Händel proroka Izaiáše, který hlásá, že

Ježíš „byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolestí, zkoušený nemocemi“. Byl to muž smutku, smutek dobře znal. Jeden velký teolog nám připomíná, že nemůžeme pochopit jesle, aniž si uvědomíme, že leží ve stínu kříže.

Není to nejkrásnější období roku. Jenže také je!

Je: Pokud zapomeneme na ozdoby a stromky.

Pokud zapomeneme na veselá blahopřání.

Pokud zapomeneme na dárky, úklid, pečení.

A když si vzpomeneme.

Vzpomeneme na ten příběh. Marie byla sama a měla strach. Ale Bůh byl s ní a dal jí mezi ženami zvláštní místo.

Josef byl zneuctěn. Ale Bůh odhalil v příčině té

Josefovy potupy Boží plán na záchranu světa.

Svět byl v temnotě. Ale Bůh poslal světlo života, aby zářilo.

Ponížení byli uvězněni. Ale Ježíš je osvobodil.

Slepí bezcílně bloudili. Ale Kristus jim dal oči, aby viděli.

Chromí byli vyvrženi. Ale skrze Krista byli přivedeni k radosti a tanci.

Hluší byli omezeni na ticho. Ale píseň života jim uvolnila uši.

Smutní truchlili. Ale Bůh jim setřel slzy.

Byli jsme sami, ale v Ježíši Kristu, Immanuelovi, je Bůh s námi.

Lidé zavrhl Boha. Ale Bůh nás přijal.

Svět ukřižoval Krista. Ale Bůh nedovolil, aby to bylo poslední slovo, a dal nám jistou naději na vzkříšení.

Je to nejkrásnější období roku, ale ne proto, že musíte být veselí a šťastní a radostní. Právě proto, že

nemusíte. Můžete mít těžkou hlavu a zlé sny. Zlomená srdce a hluboké rány. A přesto Bůh přichází za každým z nás. Přichází i za tebou. Aby tě uklidnil. Aby tě vykoupil. Abych tě zachránil, obnovil, posílil. Aby nám dal svůj mír. Aby nás měl ve společenství svatých s těmi, které jsme milovali a ztratili. Abychom své slzy vyplakali v jeho klíně. Abychom u něj měli věčný život. V tom je to nejkrásnější období roku. Kristus se narodil. Láska přišla. Bůh je s námi! Díky Pánu, našemu Bohu.

interludium

Vyznání

Dovolte mi říci vyznání pro tuto příležitost: Věříme v Ježíše Krista a jeho evangelium, které se nám narodilo už kdysi dávno v Betlémě. Věříme v Něho, jehož narození oslavovali mnozí, ale pro kterého v hostinci nebylo místo. Věříme v Něho, jehož Hvězda zavedla k jeslím pokorné pastýře a mudrce. Věříme v Něho, který chodil mezi obyčejnými lidmi a který byl vítán těmi s otevřenou myslí a toužícím srdcem, kterého chudí, utlačovaní, sklíčení, nemocní a trpící vítali a přijímali jako svého Pána a Spasitele. Věříme v Něho, jehož život změnil běh dějin, nad nimiž králové neměli moc, jehož život pokořil pyšné, svrhl mocné a pozvedl ty nejposlednější. Věříme v Něho, jehož láska mění lidská srdce k lepšímu a jehož život a smrt na kříži dokázaly, že je důležitější sloužit, než být obsluhován, a že největší jsou ti, kteří dávají své životy druhým.

Věříme v Něho, který je Kníže pokoje, jehož duch přispívá ke spravedlnosti a míru mezi všemi národy, všude.

Věříme, že duch Vánoc - Kristův duch - je duch, který může silou lásky, víry a naděje změnit svět k lepšímu.

Převzato z knihy *'First Coming'* od Madeleine L'Engle.

Ujištění

Bůh nečekal, až bude svět připraven, budou národy v míru.

Bůh přišel, když doba byla nejistá a vězni volali o propuštění.

Bůh nečekal na ideální čas.

Bůh přišel, když byla potřeba hluboká a velká.

Bůh jedl s hříšníky a nebál se špíny světa.

Bůh nečekal, až budou mít čistá srdce.

V radosti Bůh přišel do světa poznamenaného hříchem a pochybnostmi. Do světa úzkosti a hanby. Bůh přišel v radosti a jeho světlo nikdy nezhasne.

Bůh přišel do světa, který ho nečekal, léčit nemocné a chránit opovržené.

Z tajemství slova, které se stalo tělem, se narodil tvůrce hvězd.

Nemůžeme se čekat, až bude celý svět konečně v pořádku, abychom s radostným hlasem zpívali písně, sdíleli svůj žal, byli se svou bolestí.

Bůh přišel v milosti a s láskou. Radujme se! Veselme se!

Poslání a požehnání

Jděte v Boží milosti, pokoji a lásce. Sdílejte je s každým, koho potkáte, protože nikdy nevíme, jakou bolest v sobě kdo nosí. Amen.

Píseň 685 I když se rozcházíme

Přeložila Magdalena Trgalová, upravil Mikuláš Vymětal.